

② → ૨૫૧૩ ભવિષ્ય તરફ શાળાઓનું
ટોગાંડાન

* "દ્વારાનું બાળક એ દેશનું ભવિષ્ય હૈ." અને બાળકના પાયાઓનું
ધાર્યતર શાળા તરફથી પાય હૈ. શાળા એ વિદ્યાનું મંદિર હૈ.
શાળામાંથી બાળકમાં રહેલ વિવિધ કારીગરી અને ડલાનો વિકાસ
પાય હૈ. બાળકમાં રહેલી વિવિધ કળાઓને જીવાળી તેમજ શરીરી
આતિશાખશયક હૈ.

* વિવિધ એક્ઝોઝિશન દ્વારા વિવિધ સ્થાદાંસી દ્વારા બાળકમાં
રહેલી કળાઓ જીવી હૈ. તે કળાઓ બહાર આવે હૈ. તેમજ ૨૫૧૩ લવિષ્ય
તરફ શાળાઓનું ટોગાંડાન છ ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ હૈ. બાળકના પાયાના
વિશ્વારી જાળી અને તેને આગળ વધવાના પ્રયત્નનો કરવા જીર્ણિયો.
દેશમાં જેટલા નાગરીકો લગ૊લ અને સુરાંકૃત હ્શો તેટલો તે દેશની
વિકાશ એક્સ્પી બનશો. દેશ વિકાશના અંદરો સર કરવા લાગશો.

* "બાળ એ દેશનું ધરેલું હૈ." જેટલી બાળકમાં રહેલી કળાઓની
વિકાસ પણ તેટલો ભવિષ્યમાં દેશની લાલ પણ. બાળ પોતાની કળાના
કારણો વિવિધ કોષ્ટમાં પ્રગતિ કરશો જેમણે વિસાન , ચિકિત્સા , મનોરંજન
રમત - ગમત , વિસાન વગેરે દીપ્રેમાં તેમનું મહત્વપૂર્ણ થોગાંડાન રહેશો.
પરંતુ જ્યારે બાળકની પાયો અનજુત હ્શો તો.

અને તેનો પાયાનું દાઢતર શાળા તરફથી જ શકે છે. આટે શાળાએ
વિવિધ ડાર્ક્ઝમો, અંક્ઝિબશન, સ્પષ્ટાઓનું આયોજન કરી ખાલકમાં
રહેલી કુળાઓને મિલવલી જોઈશે. બાંડ દેશનું ભવિષ્ય છે તો
આ ભવિષ્યના પાયાના દાઢતરમાં ડોઈપણ પ્રકારની ઉચ્ચાસ ન રહે
તે શાળાએ દ્વાન રાખ્યું જોઈશે.

* ખાળકો એ પળ જે વિષયમાં જો ક્ષેત્રમાં રસ હોય તે ક્ષેત્રમાં
આગામ વધવાના પ્રયત્ની કરવા જોઈશે. ખાળકને તેની કબાનો બહાર
લાવવાની તક શિક્ષકો તથા વાલીઓ આપવી જોઈશે. વર્તમાનના મદાન
લોનાનિકો એ ખાળપળમાં ફરેલી સખત મરેનત, તેમને મળેલી વિવિધ
તક અને તેમની શાળાઓના થોગાદાનના કારણે જ તેઓ આ સ્થાન
સુધી પહોંચા છે.

* શાળાઓનું દેશના લાલિ ભવિષ્ય આટે ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ
થોગાદાન રક્ષું છે. દરેક ખાળક સમાન ફળ ધરાવતું નથી. પરંતુ
તેમાં સમાન શક્તિ રહેલી છે. ખાળકની આ શક્તિને રૂદી ન કાઢાય.
તેને પૌતાની થોગય માર્ગ પરંદ કરવાની તક પ્રદાન કરો. ખાળકનું
જુદાન જ્યાં રહ્યાય નાહિ પળ જ્યાં અતુલ્લે ત્યા તેની જવા છો.
ખાળકોને મનગમતિ પ્રવૃત્તિ કરવા દો. પ્રચારો કરવા દો. શાળામાં
ખાળકને જે વિષયમાં વધુ રસ છે તેમાં આગામ વધવા દો.
દેશનું ભવિષ્ય શાલના ખાળકોના રાખ્યાં છે.

* નાનપળાબી જ બાળકના વિવિધ સપનાઓ હોય છે કે મારે ડૉક્ટર બનયુ , ઓફિચિનિયર બનયુ , પોસાનિક બનયુ વગેરે. પરંતુ ઘણા બાળકો , વિદ્યાર્થીઓ એવા હોય છે કે આર્થિક, સામાજિક કોઈ ભારળોસર તે લેના સપના સુધી પડોયી શકતા નથી. અને તેઓના જુવનની દિશા જ બદલી જાય છે. તેઓની પોતાના દ્વારા સુધી પડોયી શકતા નથી. અને કોઈ બાળ કાચો અને વ્યાસાય કરીને શૈક્ષાત્રી મોળવે છે. બાળકો એ અસહનતાબી રૂ જવાની રરડ નથી.

કહે છે ને કે "અસહનતામાં જ સહનતાની શાખી હુસાયોલો હોય છે."

ખૂબ જ પ્રયત્નો કરવા જ્યા સુધી આપણો આપણા લક્ષ્ય સુધી પડોયી ન જઈયો.

* 'ઓલીન મર્ક' જે ખૂબ જ જાહીરું નામ છે. તેની પારો ગાંધીજી માં કંઈ ન હોય પણ રિમત ના શરી-પ્રયત્નો ચાલુ રાખતા અને ઇન્ઝેનિયરના તે માલિક છે. 'કલ્યાના ચાવલા' તેનો પણ નાનપળામાં ઘળી ગુરુક્લેલીએંનો સામનો કરુંબો પડ્યો રહ્યો છતા રિમત શર્વાં વગર આગળ વધતા સક્ષમતાના શિખરો સર કર્યા. કોઈ પણ નામાંકિત કે ઉચ્ચા પદ સુધી પડોયેલે વ્યક્તિન પહેલા તો શાળામાંબી જ શાન પ્રાપ્ત કરે છે તેથી તો છી વ્યક્તિના જુવનામાં શાળામાંબી પ્રાપ્ત કરેલું પ્રાપનિક શાન પહેલા હોય છે. શાળા જ બાળકના શાનનું જીયન કરે છે. શાળાએ વી જ બાળક પોતાનો દ્યોધો છે અને નક્કી કરે છે. વિજાસની પ્રયત્ન સીટર શાળા છે. પ્રાચિનકાળમાં પણ શાળા અને ગૂરુકુળનું ખૂબ જ મહત્વ હતું.

* શાળા એ માત્ર બાળકનું જ જીવિ પરંતુ તેના સમગ્ર જીવનનું
અતિઆપશ્યાદ પગલું હોય છે. વિવિધ એક્ઝાર્ચિશાન વી બાળકની
જીવન બદાર આવે છે ઉપરાંત એ સહજતાવી તેની આત્મવિશ્વાસ પ્રભળ
ખને છે. માટે શાળામાંવી બાળક જીવન - જીવલાની રીત શીખે છે.
જીવનમાં આપનારો બધી જ સારી - અરાધ પરિસ્થીતીમાં અક્ષરતાવી
અને સાંસ્કૃતિક તેનો સાધનો કર્તા શીખે છે. 'બાળક માટે શાળા એ
સ્વર્ગ સમાન છે.' બાળક તેના વાતાવરણાં રહે છે અનુભવે છે
અને બાળકની શાળામાં સર્વાંગી તિકાસ વાય છે. જીવન એ જીંદગી કેટલું
જરૂરી છે તેનું મુલ્ય સમજે છે. તેમેજ શાળા જ બાળકના તિકાસ
ના વિવિધ માર્ગો ઓલે છે. તેથેથી જ્ઞાન ભવિષ્ય આટે શાળાઓનું વોગદાન
જરૂરી છે.